

1970. X. 30. penktadienis

Rytė pamigau į seifelį. Ką galiu nepadarysi. Dabar eisui mesti pamokas.

Siandun Agis gavo dojetočius geometrijos patikrinimo. Man užgi nuo goniai parinkti - lejitos. Stojau siandun iš kompiūnimo, bet apsolūcijai noko nemokiam. Rūdai pasimodelyti per spario išorės.

Miru dainos didi vėnuis. Rytės velykų laidočios, 4 val. dainos. Dainos reiškiniai įsiskleis, ne į motylę.

Oro partitimo stakinius:

Rytė, kai atvikeliau, iš glo. Ant stogų, trony, dainos ženjero šalčio ledėdės. Tačiau truputė ėme pusti siurys, sultis ir vos žiuminios maigis. Apie piltus ēme lyti. Ir taip luetutis girdi, ir taip jau prisiγimuo ženg, iki manidang tolios 19 val. valaro. Tačiau truputė nustojo bartenčių monotoniskie balns, bet ēme spausti šaltis, pusti pamotis žiumos parankinių siurinių užas. 9 val. I valaro buvo nūlta, netgi jautin dar libe respiracijos nūders buvimas, jo rosta, kuri nūlido įsigaboti per arteli žiumai. Buvo 6-8° šilumos. (sisi-astuoni laipsniai)

Jau visai nubito mielasig lapai, tilių laitorii žiuminių obelys pagelbė lapai, ne i dar (siekip) turi savo aprianga, žiuoma, ne žiaubig, tai žiuvi medžiai, tai laitoras, klevas.

Gatvise bėlio salos didelis už mokes.
Jau traudia į išlensius kovitus pas-
kutinęji paulsciai. Naktį buvo labai
dideli vėtro.

P.S. Jau suolai remontavus bėlos.
Dabar man laikaujus atviso Tūra, tor-
nauti Rieyne, Falero reimi. O gal dar
pains.

1970.XI.4. trečiadienis

Na, už nėsy vaikai bändus!

Paskeljau anglų namų darbus (papildomos
brygutės), tik puciu, tad laikino ranta-
art man tojos, lemaro. Tai arba Vildas,
arba Remis. Goboris už kiti bahančių tiks-
tiūni už pioltasi. Tūra, siandien, kai ate-
ju į užbigs, emiuva anglys. Giaduvi, lai-
kai pasakė, kad as „mianu“. O laikas
pakeleci, tad as paminties.

Tado Valdas B.M. pasakė, jog jau nito,
uz jau apsimainiusi. O ten buvo ber-
nukųz dar už išties klanci.

Per fizinio parotų motytojas, palečes
mus seleje vienai laikui užėjo už rugysio
gano. Išo. Tado Remis mi manu gau-
dyti. Pasiodine ant suolo už klaušą, ko
man daryt. Pastui atleči das Ulliaus le-
tu. Nos ištūšau. Gražio telios minutes,
žiūrui, kad eina į manu Remis, Valdas,
Gintas, Artanas, Mace. Ji imiau siubaoti
už mostagotį rantonis, kad ji neįgalytų
pažinti manus už vandy. O Gobis, kuris
nudari parotų fizinio uži jau atleči,
bet atijo motytojas už vaikai sutriu gruto-
ja.

Einant už motyklos, daiva pasakė, jog
norėjui apie manę teis išvada, tikt plokščio-
ja. Na, už tegal!

Danuoles siandien nebuvę klasėje.
Gal po atstogų ats.

Peržinau, gal būt, man tėk panirode,
kad Gobči per daug dažnai žiuvi į mo-
ne. Tačiau tai jau tikrai bera
bus, giminėjės.

Vakar, per algebros patikrinimą,
Daivos pojmaniam, kad parodytys pasku-
tingi stulpelž, tai ta atšovij, jog reikėjo
paraičiai skaičiuoti. Suprantu, taisų derybų
nugražiu, bet tado, kodėl ji manę per
holž nors kito kontrolių vis ekspertijos
ir prasio, kad pasalyčiau. O sidono visai
kitokia! Jigu ji gali, tai tau viada
pasodys, parodys, ką žino, o ką tu žinoj-
jai parodysi.

Piešia, dar vakar, per portretus, tais
stovui prii lango, o cia valtai buvo
surkačius, tycia, tai buvo net sūi.

sūi prii virš. O Gobči su k. bernukais
Atvijo prii kito lange ir juokisi, kiek pajig-
dami. Tačiau, iki ką as galėjau padaryti. Pastebiu,
kai suradau prasytį spragg, mė kuri
ni į uodus nosies ^ežiūstęs, staigiai leukli-
liju rankas į šūkliausvinus pakigau.

O sianduri Rački imi į mane leidžti
muoju, o f as jam atgal. Visas senis
nudibom. Pastebiu dar Gobči lindo, tai deo
tam atstovautiame ir uždijau remaž
kliotskį muojo ant sieros. Niblogai jaucom,
žinoma, visa klasi' nuo aukštumos.

sianduri tais prisirigo, jog net sėk
nebuvo matyti. Ūni tėk salta, salta. Šiuolis
pernai iš Kauno filmo taoluz, tai ry-
toj kaime padaryuis remažai nuotrau-
kus. Nuo rytdienos mums pradedė abe-
stogos. Nous truputelž atsigrūsme.